

Szemjon Hanyin

[a bronzarcú szobor]

a bronzarcú szobor
az elefántcsont fogú rabszolganő
két nappal az árverés előtt
rosszul lett

meggörnyedve áll
sajognak az ízületei
vékonyka csuklójába nyilallnak a repedések
véresre harapta korall ajkát fájdalmában

félelemtől bénultan bámul
nyaka a nyomástól zsibbadt és merev
fájdalom nélkül lehullik a keze
és a tenyérből kiesik egy összegyűrt üzenet

a tapasztalt restaurátor
hozzásimulva igazítja ki
az elmozdult márvány gerincet
azt suttogja: ne féljen, ha roppan
és már hűlnek is mellében a forró könnyek

azon a helyen dolgozik épp
ahol egy szétfolyt és megszáradt egy tintafolt van
az ujjak fehér csontjain
bajszából ecsetet sodorva
tisztítja a hasadásokat, varratokat, hónaljat, vágások nyomait

összerezenni csak akkor fog majd
amikor a kalapácsütést meghallja
és ösztönösen összehúzza magát
amikor új gazdája csettint egyet a nyelvével

[miből gondolod, hogy ez egy hajléktalan]

miből gondolod, hogy ez egy hajléktalan
csak elhagyta valahol a lakáskulcsát
és ezért éjszakázik immáron negyedik napja
egy bútorbolt lépcsőjén

úgy tűnhet, elég kényelmetlenül fekszik itt
ebben az összegörnyedt pózban
de ő egy légtornász igazából
és sokkal célszerűbb így aludnia

honnan veszed, hogy meghalt
úgy néz ki, mintha nem venne levegőt
na és, mit vársz, ez egy profi jógi
évekig vissza tudja tartani a lélegzetét

sőt, talán örökké

[néhány centire az arctól]

néhány centire az arctól
elkezdődik egy lépcső
csomós, összegabalyodott, kinyúlt kötél

a szem vonalában
léptek nyelődnek el
vérbe mosódott dobogás

a keresztlécek, hogy elbotolj
a vattával tömött hallásba igazodnak

ki maradt életben csak miattad a pillérekben
a még nedves válaszfalak
ablakközeiben

sima átjárót épített

fordulj meg és menj keresztül a pillantások tengelyén
ismeretlenül a szomszédos utcákon
göndör hajtincseken

elhalványuló buszokon, szántóföldek sötét csíkjain

nem víztükör
szárazföld

függöny csillagokkal átlótt bársonya

csókold meg
a leborotvált tarkóját
mielőtt meglátod az arcát

Kis Orsolya fordításai

Szemjon Hanyin (valódi nevén Alexander Zapol) 1970-ben született Rigában, orosz nyelven ír, illetve lett lírát fordít oroszra. Szerkesztőként számos antológia létrehozásában is részt vett. Hanyin az *Orbita* (költők-
ből és képzőművészekből álló csoport) tagjaként is ismert, amelynek célja egyfajta párbeszéd létrehozása különböző művészeti ágak között (irodalom, zene, film, fényképezés stb.)

LABORC MÓNKA: Víz I., II. – 2019

